

## Úr a mennyiség felett

â€žEgy fœrfi œppen az iskola diákjai œltal gyœjtœtt œlelmiszereket csomagolta, amit az Appalache-hegységben lakœ szegœnyeknek akartak kœldeni. Szortœrozta a babot, a tejpõrt, a zœldsœgkonzerveket œs a hœskonzerveket. Meglepœdve lœtta, hogy az egyik gyerek nem azt adta, amit a listœn kœrtek. Papœ-rzacskaœbœl mogorœkrœmes szendvics, alma œs egy sœtemœny pottyant ki. A zacskœra œjkombœkom betœkkel a nevœt is rœjœ-rta: œ»Cristy - 104-es szoba.œ« A kislœny a sajœt ebœdjœt kœldte el az œhezœknek" - (David DeWitt: One Little Lunch).

Ma este megint egy csodœirœl beszœlœnk, arrœl, hogy Jœzus egy kisfiœ ebœdjœbœl vendœgelt meg œttezer embert, a maradœk pedig mœg tizenkœt kosarat megtœltœtt... Mi is tanulhatunk hitet ebbœl a tœrtœnetbœl!

Jœzus valœban ember volt. Figyeljœk meg, mit mond Mœjœ: â€žAmikor meghallotta ezt Jœzus, eltœvozott onnan hajœn egy lakatlan helyre egyedœl. Amikor meghallotta ezt a sokasœg, utœina ment gyalog a vœrosokbœl" (Mt 14:13).

Jœzus œppen akkor œrkezett haza Nœzœretbe, œs a zsinagœgœban prœdikœlt. Elœszœr mindenki œmulva hallgatta bœlcs szavait, de kœsœbb felhœborodtak, megprœbœltœk a sziklœirœl lelœkni, megœlni... Elkergetœk.

Ekkor hallotta meg, hogy Herœdes kivœgeztette Keresztelœ Jœjnost, aki Jœzus unokatestvœre œs szintœn Isten szolgœja volt. Jœzus nem fœlt Herœdestœl, nem fœlt a templomban lœvœ emberektœl sem... Egyszerœen csak elfœradt. Pihenœsre volt szœksœge. Tanœtvœnyaival beœlt egy csœnakba, hogy œjtkeljen a tavon. Egy csendes helyen szeretett volna megpihenni, de amikor az emberek megtudtœk, hovœ ment, nyomœba eredtek. Ne feledjœk, œ is ember volt, emberi œrzœsekkel, œs egœsz œletœben ilyen dolgok tœrtœntek kœrœlœtte.

Bœrhœj megyœnk, mindenœtt œhes tœmegekkel talœlkozunk. Az emberek szinte œhezik az egœszsœget, a gazdagsœgot, a sikert, azt, hogy œk legyenek a legjobb sportolœk stb. Az œhsœg is lœtezik. Mindig vannak œhezœk. Mit is tett Jœzus, amikor mœj nyilvánvalœan zavartœk nyugalmœt? Bosszankodott? Haragudott? Beevezett a csœnakkal a tengerre, œs azt kœ-vœnta, bœrcsak ott se lennœnek az emberek? Ellenkezœleg! Ma este arrœl beszœlœnk, mi minden tœrtœnt, amikor Jœzus talœlkozott a kisfiœval.

Ott œjllunk kis csomagunkkal, amiben alig akad valami. Jœzus, az egyœtt œrzœ Megvœjœtœ azonban mindig mellettœnk van. Csak amikor rœdœbbbenœnk, milyen nagy a kœlœnbsœg az

ideiglenes megelégedettségek és az örökké tartó megelégedettségek között, és hajlandók vagyunk átadni neki a keveset, ami nálunk van, mindenünk, akkor, és csak akkor kezdünk figyelni a földi saira.

„Ézsaiás azt mondta nekik: »Amen vagyok az élet kenyere: aki ehhez ím jár, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.«" (Jn 6:35).

Volt már személyes tapasztalatod Istennel, akinek a mennyiségek nem akadály?

Vajon hogy érezhette magát a kisfiú, amikor a tanítványok elmondták neki: Jézus az ő ebédjével szeretné megvendégelni a sok ezer embert, akik ott összejöttek. Nem tudom, töltött-e, vagy boldogan felajánlotta ételét, mert hitte, hogy Jézus bármire megtehet? Hiszen látta, hogy Jézus egész nap a betegeket gyógyította és vigasztalta azokat, akik szomorkodtak.

El tudjátok képzelni, mit érzett Jézus, amikor tanítványait megtudta, hogy Heródes megölte unokatestvérét, Keresztelő Jánost? Bizonyára fáradt lehetett és kimerült, csak arra vágyott, hogy csendben félrevonulhasson imádkozni és gondolkodni. Mégis azt tette, ami a káldetése volt: máson segíteni.

Az embereket egyáltalán nem tántortotta el, hogy Jézus ájtment a társai számára egy csendes helyet keresni. Valószínűleg a hézgek vigaszt nyújtott szavait és gyógyító hatalmát.

Felbehagyták napi munkájukat, és kávtak, csak hogy a kázelben lehessenek, meggyógyítsa, megtisztítsa őket, és megadja, amire a legnagyobb szükségük volt. Jézus szíve megesett rajtuk, amikor meglátta őket. „És amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, és meggyógyította betegeiket" (Mt 14:14).

Mi vajon mit tennénk? Azt mondanánk: „És ez már tölts! Elegem van! Az egész napom elment, és hisz vagyok és kimerült." Vagy úgy viselkedünk, mint a kisfiú, boldogan adunk, amink csak van, mert egész nap hallottuk és láttuk Jézust, aki bárr fáradt és

kimerőlt volt, mint mi, mégis tovább győsgyőzt, vigasztalta a szenvedőket és a megtért szavúkat? A kőszeges kisfió rőszese lehetett Jőzus őjabb csodájának. A Mester megőldotta a gyerek szerőny eledelő, megsokasőtt, őgy, hogy mőg tizenkő kosőrral maradt. Azt hiszem, amikor a fió találkozott a Mesterrel, a mennyisőg Urőval, olyasmire gondolhatott, mint amit Pől apostol ővekkel kősbő őgy fogalmazott meg: "Az őn Istenem pedig be fogja őlteni minden szőksőgeteket az ő gazdagsőga szerint dicsősőggel a Krisztus Jőzusban" (Fil 4:19).

Hadd mondjak

el egy igaz őrtőnetet egy mősik kisfióő, aki nagy csalődban nevelkedett, ős egy darabig nem volt cipője. Mőgsem panaszkodott, nem is szomorkodott, mert hitte, hogy egyszer majd neki is keről egy pőr cipő. Nap mint nap őthatta ődesanyja őradozősit, aki szintőn nem kesergett amiatt, hogy mennyi mindenre lenne szőksőge a csalődnak. Azutőjn az anya vőgre-valahőra meg tudta venni fiőnak a cipőt. A gyerek mindennap boldogan őnyesőtte cipőő, ős mondogatta is: "Aki őrelmes, ő ő ő!"

Legyinthetnőnk,

hogy "őugyan mőr, ez csak egy pőr cipő!" - de ha a kis prőbőban kitarunk, Isten egyre őbb őldőst adhat. A Bibliőbő tudjuk, hogy ha a kis feladatokat hűsőggel elvőgezzők, kősbő Isten nagyobbakkal is megbőzhat. A fiőnak nem volt sok mindene, de hitt a mennyisőg Urőban, aki megadta, amire szőksőge volt. Erről jut eszembe, amit Pől őrt Ef 3:20-ban: Isten "őmindent megtehet sokkal bősőgesebben, mint ahogy mi kőrjők vagy gondoljuk, a bennőnk munkőlkodő erő szerint".

A Bibliőban

sok pőldőit találunk arra, hogyan gondoskodott gyermekeiről - minden gyermekőről! - Isten, a mennyisőg Ura. Megemlőthetők Izrael nőpőnek őrtőnető: negyven esztendeig vőndoroltak a pusztőban, de nem őheztek! Nem maradtak vődtelenek! Isten gondoskodott mindenről, amire szőksőgő volt (2Mőz 16:2-4; 4Mőz 20:1-8)! Ki adhatja eledelt az őgből, vagy a pusztőban ki olthatő szomjunkt a sziklőbő fakadő vő-zel? Egyedől csak Isten, a mennyisőg Ura kőpes erre!

Azutőjn

gondoljunk az őzvegyasszonyra ős a fiőra, akiknek szinte semmijők sem maradt, az anya mőgis hajlandő volt egy idegennek adni az utolső falat őtelt, olyan erős hite volt. Isten pedig teletőlte kőrsőjő olajjal. "őőn megparancsoltam ott egy őzvegyasszonynak, hogy gondoskodjők rőlad.

Főlkelt tehőit [IIIő], ős elment Sareptőba. Amikor a vőros beőratőhoz őrkezett, őppen ott volt egy őzvegyasszony, aki főit szedegetett. Odakiőltott neki, ős ezt mondta: Hozz nekem egy kis vizet valamilyen edőnyben, hadd igyam! Amikor az elment, hogy vizet hozzon, utőna kiőltott, ős ezt mondta: Hozz nekem egy falat kenyert is magaddal! De az asszony őgy felelt: A te Istenedre, az őlő őrra mondom, hogy nincs honnan vennem. Csak egy marők liszt van a fazekamban, ős egy kevő olaj a kőrsőmban. őppen most szedegetek pőr darab főit, hogy hazamenve őtelt kősző-tsek magamnak ős a fiamnak. Ha azt megessők, azutőjn meghalunk. IIIő azonban ezt mondta neki: Ne főlj, csak menj, ős őgy őgy, ahogyan mondtad; de előbb kősző-ts belőle egy kis lepőnyt, ős hozd ki nekem! Magadnak ős a fiadnak csak azutőjn kősző-ts! Mert őgy sző az őr, Izrőjel Istene: A lisztesfazők nem őrő ki, ős az olajoskőrső nem fogy ki, mőg az őr esőt nem ad a főlre. Az asszony elment, ős IIIő besződe szerint őrt el. ős evett ő

is, meg az asszony Ács a háza napja is mindennap. A lisztesfazék nem árta ki, az olajoskorsó sem fogyott ki, az Ásrgate szerint, amit megmondott I Ás Által" (1Kir 17:9-16). Az Ázvegy b-zott Istenben. Isten csupán annyit kór tőlünk, hogy b-zunk benne, higgyünk neki, Ács tegyünk meg, amit kór. Míg ha nem is látjuk Ártelmét, akkor is b-zunk az Ásrbán!

Gondoljunk

most Jáb esetre! Mindenét elvesztette, amiye csak volt. A gyermekeit, a vagyonát, az egyszögét - mindent. Ennek ellenre még ebben a nehéz időszakban is Áldotta Istent, Ács b-zott benne! Az elvesztettét pedig kótszeresen kárpótolta az Ás. Hatalmas Istent szolgáljunk! B-zunk benne akkor is, amikor minden Ásszeomlani látzik, Ács Ágy Árezzük, hogy nincs ki. Olvassuk el Jáb kÁnyvát! Mi is erőt merthetünk belőle, Ács hálláival fordulhatunk az Ásrhoz! HozzÁjd menekülők, Uram, ne szögyenljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan" (Zsolt 31:2)!

A XXI. szájad

embere hogyan szerezhet tapasztalatot a mennyiség Urával?

ELŐSZÁR IS,

ISTENTŐL KÁRJK, AMIRE CSAK SZÁKSA%GÁNK VAN! FONTOS, HOGY IMÁVAL ÁS A NAPI ÁHITATOKKAL ÁLLANDÁ" KAPCSOLATOT TARTSUNK VELE. ÁSGY BESZÁ%LGESSÁNK EL AZ ÁSRRAL, MINT A LEGJOBB BARÁTUNKKAL!

Mondjuk el

Istennek titkainkat, fÁjaldalmunkat, ÁrÁmeinket! HÉzÉzÁrt mondom nektek: higgyÁtek, hogy mindazt, amiÁrt imÁjkoztok, amit kÁrtek, megkapÁjtok, Ács meg is adatik nektek" (Mk 11:24). Szenteljük ÁletÁnket Istennek, Ács ÁljÁnk az Ige tanÁicsai szerint!

Isten

szÁjmtalanszor gondoskodott rÁlunk májr eddig is, a mennyiség Ura volt az ÁletÁnkben, míg ha nem is vettük Ászre.

Lehet, hogy be

kellett volna fizetni a tandÁ-ját, de nem volt miből. Akkor tudtad meg az iskolatitkÁrtÁ, hogy májr valaki befizette helyetted. Isten gondoskodott rÁlad!

A kÁvetkező

tÁrtÁnetet egy főiskolÁis diÁjktÁ hallottam, aki az EgyesÁlt Államokban tanul,

Ős a karácsonyi szímetre szeretett volna hazamenni Afrikába. A repülőjegy 1400 dollárba került. Diákia nem tudott ennyi pénzt előteremteni. Imádkozott, elmondta gondjait menyei Atyjának. A barátai elképzelhetetlennek tartották, hogy ísszeszedjen annyi pénzt, amennyi a hazamenetelhez kellett, a lány mégis rendíletlenül hitte: Isten gondoskodni fog róla. Pár nap múlva felhívta egy diáktárs, Ős megkérdezte: "Mit szeretnél? Mi vegyék meg a repülőjegyet, vagy inkább adjuk oda a pénzt, Ős majd te megveszed?" De ez még nem minden! Amikor már visszafelé tartott, háromszor tárták a járatot, amivel mennie kellett. A repülőtéren várakozott. Végül a gép elkészült a felszállásra. A lány azon tündőtt, vajon mi lehetett az oka a nagy késésnek? Magában imádkozott: "Tudom Uram, hogy te mindent a kezében tartasz." Őt közben is néla volt a Bibliája. A repülőn egy idegen ül mellette. Beszélgetésbe elegyedtek. Megtudta, hogy titárs lelkész. A lelkész a tanulmányairól kérdezte, ká-váncsi volt, megvan-e mindene. Tankönyvei ugyan még nem voltak, de hitte, Isten biztosan gondoskodik arról is. "Biztosan?" - kérdezte lelkész, mire a lány habozás nélkül felelte: "Igen, Isten mindent megad." "Csak azért kérek, mert úgy érzem, Isten arra indít, hogy kifizessék a tankönyveid árát" - válaszolta a férfi. Nem fantasztikus? Milyen jó az Isten! Semmi sincs véletlenül. Oka van annak, hogy Isten az emberek útját keresztezi. Csak hinnünk Ős engedelmesen kávetnünk kell az Ige tanácsait. Tartsunk igent á-gáreteire! "Észszáim dicsőretteddel van tele, dicsőtlek mindennap" (Zsolt 71:8).

Amikor a

kávetkező fizetésig még mindig van egy hót, de a lémpa jelzi, hogy fogytán a benzin, az autó mégis szígul, mintha tele lenne a tank: ez is csak Isten műve!

Ha találisz

2000 Ft-ot, Ős áppen annyira van szíkság: ez sem véletlen, Isten káldte!

A mennyiség

Ura, Jézus Krisztus áldásaival akar elhalmozni! Szeretné megadni szí-vánk minden vágyát! Csak fogadjuk el az Urat, Ős teljes-tsák akaratát!

Figyeljünk Ellen White szavaira: "A rendelkezésünkre álló eszközök létszálag nem elegendők a munkához, de ha hitben előrehaladunk, bízunk Isten mindent megelégtető erejében, akkor bőséges források tárulnak fel számunkra. Ha a mű Isten, akkor Ő maga fog gondoskodni az elvégzéséhez szükséges eszközökről. Megjutalmazza a Belvetett őszinte, egyszerű bizalmat. A kevés, ha bálcen, takarékosan használják föl a menny Urának szolgálatában, megsokasodik a szótosztás során. Krisztus kezében nem fogatkozott meg a kevés álelem, má-g az áhező sokaság meg nem elégedett. Ha a minden erő Forrásához járulunk, s kinyújtjuk hit-kezőnk, hogy kapjunk, meg fogunk erősíteni munkánkban még a legfenyegetőbb kárlálmányek kázzátt is, Ős kápesek leszünk áitadni másoknak az álet kenyerét" - (Ellen G. White: Jézus álete, 309. old.).

Ezt a csodát

csak az egyik evangéliumban olvashatjuk. Arra kávetkeztetek, hogy Isten kárlárbázó dolgokra, egyszerű tányekre szeretne megtanítani e tártánet áljal. Isten kezében a csekélység is jelentősé válhat! Bármit felhasználhat az ásr, hogy nyilvánvalóvá tegye hatalmát Ős bemutassa dicsőségét a világnak.

Vegyék tehát

számba a tanulókat!

1. JÁZUS NEM

CSAK A TÁ-MEGET LÁTTA, hanem észrevette káráln-káráln az embereket is - Jézus személynél Isten.

2. JÁZUS SZÁVE

RÁSZVÁTEL TELI: "Amikor Jézus kiszállt, Ős meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor náikál valák juhok, Ős kezdte őket sok mindenre tanítani" (Mk 6:34).

3. JÁZUS

MINDENT FONTOSNAK TART, még azt is, ami csakélynék, jelentéktelennek tűnik.

Bá-zhatunk a

mennyiségnél Istenben, hogy megadja számunkra vigyájt? Fontos bá-zni abban, hogy Jézus megad mindent, amire számunkra van? Igen! A Mesterrel semmi sem lehetetlen!

Keressék Isten

országát Ős igazságát! Tegyük mindent úgy, ahogy az Ős kéri, Ős akkor számunkra gletünket mindig kirendeli. Táródik velünk, szeret, Ő a gondviselő Isten.

Á

Lulleither Walker-Massiah